

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/141/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617204271
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617204271.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, sudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci žalobkyne P. O., nar. X.X.XXXX, bytom R. 3, XXX XX J., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie v sume 500,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná strana je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 500,00 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Priznáva žalobkyni voči žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 30,00 eur na účet Okresného súdu Svidník platobným predpisom, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ť o v o d n e n i e :

1) Žalobkyňa sa podaným žalobným návrhom domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia sume 500,00 eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/252/2014 o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4C/252/2014 z 10.3.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/345/2015 z 12.10.2016 (právoplatné 12.12.2016) v odôvodnení súd prvej inštancie uviedol: vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.170,00 eur pričom celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1 709,19 eura, teda viac peňažných prostriedkov ako žalovaný tieto poskytol žalobcovi, ďalej údaj o výške ročnej úrokovej sadzbe úveru bol 70,02 % čo je hrubo odporujúce dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 39 Občianskeho zákonníka). Úrok dohodnutý medzi účastníkmi konania v zmluve súd považuje za rozpor s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) s tým, že v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, zmluva v časti dohodnutého úroku je neplatná. Z vykonaného

-2-

4Csp/141/2017

dokazovania je zrejme, že rozhodcovská zmluva č. 8500017446 zo dňa 9.11.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným vzhľadom na jej formulárové znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobca mohol prípadne ovplyvniť (za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe toho

je možné konštatovať, že spotrebiteľské právo bolo porušené nielen použitím neprijateľných podmienok, ale aj nekalou obchodnou praktikou a tak je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, nakoľko súd žalobe vyhovel zároveň odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ako aj určenie neprijateľných podmienok spôsobom ako je vyššie uvedené, týmto sa sleduje ochrana občana spotrebiteľa (žalobkyne), preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené). Žalobkyňa žalobný návrh odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, ma právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv nakoľko svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie ma mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň ma mať aj funkciu relutárnu. Žalobný návrh doplnila nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy finančné zadosťučinenie požaduje v rozsahu 500,00 eur. Žalobnému návrhu navrhla vyhovieť.

2) Žalovaná strana nepripojila sa k žalobnému návrhu.

3) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, žalobkyňa v konaní bola zastúpená advokátom. Žalovaná strana neúčast' ospravedlnila.

4) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav :

5) Rozsudkom Okresného súdu Svidník z 10.3.2015 sp. zn. 4C/252/2014-37 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.10.2016 sp. zn. 18Co/345/2015-88 (právoplatný 12.12.2016) v právnej veci žalobkyne P. O., nar. X.X.XXXX, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, určil, že:

a) zmluvná podmienka v zmluve č. 8500017446 v bode 8. Dohody o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, bod 8.1. predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako úver/ revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 168,17 eur, b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, je neprijateľná.

b) zmluvná podmienka v zmluve č. 8500017446 v bode 8.4. odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzatvorenia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkom podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok

-3-

4Csp/141/2017

revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkom. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi za poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v článku 2 žiadosti/zmluvy, je neprijateľná. Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.170,00 eur pričom celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1 709,19 eura, teda viac peňažných prostriedkov ako žalovaný tieto poskytol žalobcovi, ďalej údaj o výške ročnej

úrokovej sadzbe úveru bol 70,02 % čo je hrubo odporujúce dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 39 Občianskeho zákonníka). Úrok dohodnutý medzi účastníkmi konania v zmluve súd považuje za rozpor s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) s tým, že v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, zmluva v časti dohodnutého úroku je neplatná. Z vykonaného dokazovania je zrejme, že rozhodcovská zmluva č. 8500017446 zo dňa 9.11.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným vzhľadom na jej formulárové znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobca mohol prípadne ovplyvniť (za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Na základe toho je možné konštatovať, že spotrebiteľské právo bolo porušené nielen použitím neprijateľných podmienok, ale aj nekalou obchodnou praktikou a tak je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, nakoľko súd žalobe vyhovel zároveň odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ako aj určenie neprijateľných podmienok spôsobom ako je vyššie uvedené, týmto sa sleduje ochrana občana spotrebiteľa (žalobkyne), preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené).

6) Žalovaná strana podala vyjadrenie v ktorom okrem iného poukázala, že žalobkyňa vychádza z rozsudku, ktorým sa rozhodlo o zrušení rozhodcovského rozsudku. Teda o rozhodnutí, ktoré vydal rozhodca a práve ktorého sa týka rozsudok všeobecného súdu. Uvedeným rozsudkom všeobecného súdu žalobca argumentuje ako skutočnosťou, ktorá má preukazovať porušenie jeho práv. Z toho by potom malo logicky vyplývať, že skutočnosťou, ktorá by mala byť príčinou porušenie práv žalobcu, je práve rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský rozsudok žalovaný ani nevydal a bol zrušený zákonom upraveným spôsobom. V rámci tohto postupu žalobca využil svoje zákonné oprávnenie. Zrušenie rozhodcovského rozsudku nebolo vydané na základe toho, že súd rozhodol o zrušení práv žalobcu, vyjadrenie ďalej odôvodnil ustanovením § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z., ktoré vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Toto právo žalobca nekonkretizoval a nevyplýva ani z rozhodnutia všeobecného súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku. Okrem toho žalovaná strana poukázala na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadostučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom, na strane žalobcu nemohla a nevznikla žiadna majetková resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadostučinenie, preto žalovaná napáda dôvodnosť uplatňovaného nároku na finančné zadostučinenie, nakoľko cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalovaný popiera aj výšku požadovaného nároku. Z podanej žalobe nie je zistiteľná žiadna skutočnosť na základe ktorej bola uvedená požiadavka určená. Žalobný návrh žalovaný navrhol zamietnuť.

7) Žalobkyňa k vyjadreniu žalovanej strany podala vyjadrenie z obsahu ktorého okrem iného vyplýva, že k mylným názorom žalovanej strany, čo sa týka nároku na primerané finančné zadostučinenie v nadväznosti na základné konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku poukázala na

-4-

4Csp/141/2017

rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/137/2016 zo dňa 24.5. 2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/62/2017 zo dňa 14.3. 2018, uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/96/2013 zo dňa 28.10. 2013, ďalej o ujme resp. možnosti jej vzniku, ako podmienky nároku na primerané finančné zadostučinenie, tak zákon takúto podmienku nepozná a § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z., slovo ujma neobsahuje v žiadnom tvare, zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. lzn. 7Co/100/2017 zo dňa 12.12. 2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/280/2016 zo dňa 30.12. 2017.

8) V konaní pred súdom: a) žalobkyňa zotrvala na podanom žalobnom návrhu, zároveň doplnila, že podľa stanoviska uvedeného v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/80/2016 zo dňa 20.3. 2018 str. 5 cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane

spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, postačuje ak k tomu porušeniu práva a povinnosti dôjde, zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/100/2017 pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že to má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľom a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu nepochybne ekonomickým a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania ktorého sa dopustil voči nemu sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa dopusti v inej intenzite. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma nemajetkovej sféry keďže konania žalovaného bolo spôsobilé privediť ujmu vo sfére jeho osobného, rodinného a spoločenského života. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci OS Vranov nad Topľou 9C/62/2013 v ktorom spochybňoval dôvodnosť určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy existovala hrozba zo strany žalovaného uplatniť svoje pohľadávky zmluvy o úvere. V zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora a antidiskriminačnej sféry musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinne primerané a odradzujúce. Finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur považuje žalobca za primerané za porušenie jeho spotrebiteľských práva, ktoré si musel brániť na súde a pre žalovaného ma mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa ďalej nedopúšťal recidívy, b) žalovaná strana zotrvala na svojom vyjadrení, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

9) Zistený stav súd právne uzatvára:

10) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

11) Súd prvej inštancie s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy, rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu vyhovel nakoľko bolo preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/252/2014 o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4C/252/2014 z 10.3.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/345/2015 z 12.10.2016 (právoplatné 12.12.2016) v odôvodnení ktorého súd prvej inštancie uviedol: vykonaným

-5-

4Csp/141/2017

dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.170,00 eur pričom celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť je 1 709,19 eura, teda viac peňažných prostriedkov ako žalovaný tieto poskytol žalobcovi, ďalej údaj o výške ročnej úrokovej sadzby úveru bol 70,02 % čo je hrubo odporujúce dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 39 Občianskeho zákonníka). Úrok dohodnutý medzi účastníkmi konania v zmluve súd považuje za rozpor s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) s tým, že v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, zmluva v časti dohodnutého úroku je neplatná. Z vykonaného dokazovania je zrejme, že rozhodcovská zmluva č. 8500017446 zo dňa 9.11.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným vzhľadom na jej formulárové znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobca mohol prípadne ovplyvniť (za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe toho je možné konštatovať, že spotrebiteľské právo bolo porušené nielen použitím neprijateľných podmienok, ale aj nekalou obchodnou praktikou a tak je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, nakoľko súd žalobe vyhovel zároveň odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ako aj určenie neprijateľných podmienok spôsobom ako je

vyššie uvedené, týmto sa sleduje ochrana občana spotrebiteľa (žalobkyne), preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené), teda argumentácia žalobkyne má reálne opodstatnenie na naplnenie ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, ďalej ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv nakoľko svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním predmetnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, taktiež má mať aj funkciu relutárnu, ďalej žalobkyňa je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy finančné zadosťučinenie požadovala v rozsahu 500,00 eur, ktoré súd z pohľadu porušenia práva považuje za primerané, nakoľko sú splnené podmienky na finančné zadosťučinenie, ktoré súd prvej inštancie vzhľadom na uplatnenú sumu 500,00 eur považuje za primeranú, nakoľko vo veci existuje rozhodnutie, ktoré vyslovilo porušenie práva v súvislosti so zmluvou č. 8500017446 zo dňa 9.11. 2012 spôsobom ako je vyššie uvedené. Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto pri uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle citovaného ustanovenia postačuje samotná hrozba ujmy. Nárok žalobkyne považoval za dôvodný a v tejto intencii rozhodol pretože konanie vedené pred tunajším súdom v spojení s rozhodnutím krajského súdu (bod 5 odôvodnenia), predstavuje nárok primeraného finančného zadosťučinenia titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu, pretože bolo porušené právo žalobkyne ako spotrebiteľa (zrušenie rozhodcovského rozsudku, určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky) a toto bolo spôsobilé privodiť jej ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný (bod 5 odôvodnenia), žalobkyňa bola v konaní úspešná, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide spotrebiteľský vzťah a žalovaná strana bola povinná konať v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prinajmenšom v súlade s dobrými mravmi, aby takýto stav nenastal, pričom je evidentne, že žalobkyňa nie je jediným spotrebiteľom, ktorému žalovaná strana poskytla úver a z toho vyplývajúcu neprijateľnú zmluvnú podmienku (spočívajúcu v záväzku dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu, nakoľko toto zadosťučinenie sa odvíja o zmluvného vzťahu z 9.11.2012 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500017446 a citovaným rozhodnutím tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu je daný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného

-6-

4Csp/141/2017

zadosťučinenia je rozhodnutie tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu, ktorým bolo určené porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne zo strany obchodníka (žalovaného). Žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľského práva, nakoľko táto sa musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ (obchodník) v danom prípade žalovaná strana nedopúšťala recidívy, zároveň aj funkciu relutárnu. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany o nepreukázaní, nekonkretizovaní okolností, nejednoznačnosti relutárnej povahy primeraného finančného zadosťučinenia podľa ktorých základnou procesnou povinnosťou žalobkyne je predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenie významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby, preto súd prvej inštancie tvrdenia žalovanej strany odmietol, nakoľko pre konanie je daný základ žalobkyňou uplatňovaného žalobného nároku titulom rozsudku tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu (bod 5 odôvodnenia, o zrušení rozhodcovského rozsudku a neprijateľnej zmluvnej podmienky v záväzku dlžníka zaplatiť veriteľovi vyššiu odplatu. Žalovaná strana ako dodávateľ zneužila svoje postavenie, nepostupovala voči žalobkyňi ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, nedodrжала ustanovenia zákonného ustanovenia o spotrebiteľských úveroch, ak citovanú zmluvu o revolvingovom úvere uzavrela na škodu žalobkyne ako spotrebiteľa a chcela sa na jej úkor obohatiť, čo bolo vyslovené rozhodnutím súdu prevej inštancie v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu (bod 5 odôvodnenia), pričom prinajmenšom toto bolo spôsobilé privodiť žalobkyňi ujmu, tento stav bol v konaní riadne preukázaný konaním, preto súd prvej inštancie prihliadol na argumentáciu oboch strán sporu, avšak poskytol ochranu žalobkyňi ako spotrebiteľovi na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 500,00 euro ohrozeného práva, teda ak primerané finančné zadosťučinenie má mať dostatočne satisfakčný

účinnosť pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci pre dodávateľa možno prijať argumentáciu, že toto sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ (žalovaný) nedopúšťal recidívy. Jeho výška je primeraná v sume 500,00 eura, zodpovedá miere porušenia povinnosti žalovaného ako veriteľa voči žalobkyni ako dlžníkovi titulom citovanej zmluvy o revolvingovo úvere spôsobom a z dôvodov ako je vyššie uvedené (bod 5 odôvodnenia). Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na všetky okolnosti veci, najmä nato, že žalobkyňa znášala stav právnej neistoty ďalej ako spotrebiteľ - žalobkyňa obrátila sa so žalobou na súd a uplatnila primerané finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľských práv obchodníkom (žalovanou stranou) čomu súd vyhovel z dôvodov a spôsobom ako je vyššie uvedené. V merite veci súd prihliadol na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/26/2013 z 23.5. 2013 ... hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie dvoch predpokladov, ktorými súd úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť ujmu spotrebiteľovi. Bez právneho významu je to či ujma spotrebiteľovi vznikla nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

12) Preto na základe toho v súlade s citovanou právnou kvalifikáciou bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené. Samotná výška finančného zadosťučinenia je primeraná a vo vzťahu k žalovanej strane má mať satisfakčnú funkciu, aby opakované nedochádzalo k takýmto prejavom zo strany žalovanej, že spotrebiteľ sa musí titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere domáhať ďalej ochrany na súde proti neprimeraným podmienkam a z toho plynúcim právnym následkom spočívajúcim v bezdôvodnom obohatení a takto poskytnutý spotrebiteľský úver vytvára pre priemerného spotrebiteľa aj stav právnej neistoty, nakoľko takto zaplatí (preplatí) aj položky súm uvedených v zmluve čo odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch iba neprijateľným (nepoctivým) postupom veriteľa poskytujúceho úver v danom prípade žalovaného, preto finančné zadosťučinenie je primerané a má mať ako už bolo uvedené odradzujúcu funkciu na takýto postup do budúcnosti, čo v prípade žalobkyne bolo preukázané porušením práva spotrebiteľa v neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko žalovaná strana si zrejme nedostatočne uvedomuje relevanciu ochrany spotrebiteľa, ktorá je daná, avšak aj napriek tomu jednostranne cestou formulárových zmlúv takto postupovala.

13) Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, preto miestna príslušnosť súdu na konania je daná
-7- 4Csp/141/2017

ustanovením § 19 písm. d/zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, podľa ktorého: Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode, má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. V merite veci žalobkyňa je spotrebiteľom, tento stav bol riadne preukázaný, preto prípadná námietka miestnej nepríslušnosti nemá opodstatnenie, súd na túto neprihliada z pohľadu už citovanej právnej kvalifikácie, preto vo veci konal ako miestne príslušný súd.

14) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu, o ktorých súd rozhodne osobitným/samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

15) Súd prvej inštancie zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z uplatneného nároku - primeraného finančného zadosťučinenia na účet Okresného súdu Svidník vo výške 30,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poplatkovú povinnosť uložil žalovanému nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ podľa § 4 ods. 2 písm. u/ je od poplatku osobne oslobodená a poplatková povinnosť postupom podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona prechádza na žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo

dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a) vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b) pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda,
-8- 4Csp/141/2017

môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.